

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem v právní věci

žalobce: **M. B.**,
bytem ,
zastoupen Mgr. Václavem Voříškem, advokátem,
se sídlem Pod Kaštany 245/10, Praha 6,

proti

žalovanému: **Ministerstvo dopravy**,
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1,

o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 20. 6. 2019, č. j. 827/2019-160-SPR/3,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 6. 2019, č. j. 827/2019-160-SPR/3, **se ruší** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen uhradit žalobci náklady řízení ve výši **11 228,- Kč** do 30 dnů od právní moci rozsudku, a to k rukám jeho právního zástupce, Mgr. Václava Voříška, advokáta.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a bylo potvrzeno rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 17. 8. 2018, č. j. MHMP 1260797/2018/Drn, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“), porušením § 10 odst. 3 tohoto zákona, kterého se měl dopustit tím, že jako provozovatel motorového vozidla tov. zn. Opel, registrační značky X v rozporu s § 10 zákona silničním provozu nezajistil, aby dne 21. 6. 2017, v 18:56 hodin, v ulici Ječná, křižovatka s ul. Sokolskou, v Praze 2 při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem – nezastavení vozidla na signál, který přikazoval zastavit vozidlo před dopravní značkou „Příčná čára souvislá“, vjezd do prostoru světelně řízené křižovatky v ulici Ječná, křižovatka s ul. Sokolskou, v Praze 2, v době, kdy byl na tříbarevné soustavě se směrovými signály světelného signalizačního zařízení pro směr jeho jízdy signál s červeným světlem „Stůj!“. Za to mu byla uložena pokuta 2 500 Kč a náklady řízení 1 000 Kč.
2. Žalobce namítá, že přestupek byl zjištěn obecní policií, aniž by k tomu byla oprávněna (rozsudky NSS č. j. 2 As 234/2018-36 a č. j. 10 As 15/2018-36). Dále namítl vadu spočívající v neposkytnutí informace o úřední osobě, která bude rozhodovat o odvolání, ač o to výslovně žádal (§ 15 odst. 4 správního řádu), což Pokud by žalobce věděl, že o odvolání bude rozhodovat Mgr. Stanislav Dvořák, vznesl by námitku podjatosti. Dotyčný totiž měl opakovaně verbálně útočit na zástupce žalobce.
3. Žalovaný na svém rozhodnutí setrval, žalobní námitky neshledal důvodné a navrhl zamítnutí žaloby.
4. Při jednání dne 1. 12. 2021 soud provedl žalovaným předložený důkaz - sdělení ředitele Městské policie ze dne 11. 7. 2018, dle kterého hl. m. Praha využívá telematické systémy v rámci řešení dopravní situace na území Prahy. Využívaný systém detekce jízdy na červenou je zároveň vhodný pro sběr dopravních dat a jejich kvalifikaci. Systém je kombinován s dalšími dopravními systémy jako je např. měření úsekové rychlosti, měření okamžité rychlosti, detekce rozměrů vozidel (použití 3D skeneru).
5. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 10 As 15/2018 – 36 : *Projednat přestupky spočívající v porušení povinnosti zastavit vozidlo na signál, který přikazuje zastavit vozidlo, bylo zcela mimo působnost obecní policie. Základním účelem Systému monitorování průjezdů přes křižovatku na červenou RedCon je, jak již plyne z jeho názvu, monitorování průjezdu vozidel přes křižovatku na červenou. V nynějším případě byla detekce vozidel projíždějících na červenou jedinou funkcí systému. Jinou funkci systém neplnil. (...) Systém RedCon nic neměří, „pouze monitoruje průjezd křižovatkou a v případě průjezdu na červenou toto zaznamenává“. Jiná data než „data splňující podmínky průjezdu na červenou“ zařízení neukládá. ...) Protože přestupky spočívající v jízdě na červenou byly v roce 2015 zcela mimo působnost obecní policie [§ 2 písm. d) zákona o obecní policii ve spojení s dalšími ustanoveními téhož nebo zvláštních zákonů], nemohla obecní policie ani zřídit a provozovat takovýto monitorovací systém. Ve smyslu § 24b odst. 1 zákona o obecní policii totiž nebyl a nemohl být potřebný pro plnění úkolů obecní policie. Důkazy z takového systému vzešlé jsou tedy nezákonné a procesně nepoužitelné*

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

(srov. přiměřeně již v bodě [30] cit. rozsudek 1 As 12/2008). NSS podotýká, že jiná by byla situace tehdy, pokud by kamerový systém sloužil k plnění zákonných úkolů obecní policie (např. monitorovací systém sloužící primárně k zjišťování dopravních přestupků v rámci působnosti obecní policie, event. sloužící k dohledu nad místními záležitostmi veřejného pořádku), strážníci by však na něm objevili určitý přestupek, který by byl mimo působnost obecní policie. Takovýto důkaz vzešlý z legálně provozovaného kamerového systému by samozřejmě byl procesně použitelný, obecní policie by jej měla oznámit k projednání přestupku příslušnému správnímu orgánu. Stejně tak nelze ze sankčního řízení vyloučit důkaz vzešlý z kamerového systému provozovaného v rozporu s veřejnoprávními předpisy soukromou osobou. Takto vzniklý důkaz nelze z dokazování paušálně vylučovat (srov. ve vztahu k úpravě starého občanského zákoníku z roku 1964 rozsudek ze dne 18. 11. 2011, č. j. 2 As 45/2010-68, č. 2518/2012 Sb. NSS; srov. k tomu též § 88 odst. 1 nového občanského zákoníku z roku 2012, který s účinností od roku 2014 rozšiřuje roli audiovizuálních důkazů). Nynější případ je však jiný, kamerový systém byl provozován dle tvrzení stěžovatele obecní policií, ovšem zcela mimo její zákonem zakotvenou působnost. Užití takovéhoho důkazu proto nelze tolerovat, neboť jinak by byly zásadním způsobem zpochybněny ústavní principy čl. 2 odst. 3 Ústavy a čl. 2 Listiny. (...) NSS poznamenává, že počínaje 1. 7. 2017 byl zákon o silničním provozu novelizován (část sto druhá, čl. CIII zákona č. 183/2017 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích). Nový § 124 odst. 11 zákona o silničním provozu rozšířil působnost obecní policie i na přestupky podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o silničním provozu. Za stávající právní situace by tedy byl závěr NSS odlišný. V roce 2015 však obecní policie nemohla zřídit kamerový systém, jehož jediným či hlavním cílem byl monitoring průjezdu vozidel křižovatkou a zjišťování přestupků spáchaných porušením povinnosti řidiče zastavit vozidlo „na červenou“. Vykročila by tak zcela mimo svou zákonem vymezenou působnost.“

6. V nyní projednávané věci byl jediným důkazem, na jehož základě byl žalobce uznán odpovědným za předmětný správní delikt, záznam z kamerového systému UnicamREDLIGHT. K porušení pravidel silničního provozu nezjištěným řidičem vozu žalobce došlo dne 21. 6. 2017, právní závěry výše citovaného rozsudku jsou proto plně aplikovatelné. Soud se proto zabýval povahou příslušného monitorovacího systému. Přípustností systému UnicamREDLIGHT v Ústí nad Labem se již zabýval nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 2 As 234/2018 – 36, dle kterého Nejvyšší správní soud nemůže zcela jednoznačně posoudit, zda-li předmětný systém slouží výhradně a pouze k detekci vozidel projíždějících na signál červeného světla, nebo zda-li se jedná o systém sloužící též k plnění v rozhodné době zákonných úkolů obecní policie jako je například dohled nad místními záležitostmi veřejného pořádku (přičemž za takové situace by z tohoto systému vzešlý důkaz o spáchání přestupku mimo kompetenci obecní policie, jenž jím nebyl primárně monitorován, byl legální a procesně použitelný v případě jeho oznámení k projednání příslušnému správnímu orgánu), neboť povahou příslušného monitorovacího systému se v řešeném případě nezabývaly správní orgány ani krajský soud. Jakkoli musí žalovaný v dalším řízení provést dokazování k využití předmětného kamerového systému, poznamenává Nejvyšší správní soud již nyní, že povaha tohoto zařízení, stejně jako v citovaném rozsudku, plyne již z jeho názvu, neboť termíny „RedCon“ i „UnicamREDLIGHT“ výslovně odkazují na červenou barvu signalizující pokyn „Stůj“. Na webových stránkách výrobce příslušného systému se pak uvádí, že „UnicamREDLIGHT je zařízení pro detekci a dokumentaci vozidel, která projedou na světelných křižovatkách na červený signál. Kamery pro rozpoznání SPZ/RZ (ANPR kamery) zachytí vozidla projíždějící na červenou na příčné čáře (stop-čára). Přehledová kamera detekuje a

dokumentuje signální obraz příslušného světelného signálu a také zaznamenává situaci uvnitř křižovatky a pohyb vozidel. Díky neintruзивnímu technickému řešení systému není třeba připojení k řadiči či jiným technickým prokům světelné signalizace. Systém automaticky eliminuje chybné detekce: např. vozidlo zastaví až za příčnou čarou, ale nepokračuje v jízdě do křižovatky, odbočování na zelenou či červenou (v příslušných zemích) apod. Je také vhodný pro sběr dopravních dat a klasifikaci. Systém lze zkombinovat s dalšími dopravními systémy jako například Vážení vozidel za jízdy, měření úsekové rychlosti, měření okamžité rychlosti, detekce rozměrů vozidel (použitím 3D skeneru), pátrání po vozidlech, apod.“ (<https://www.camea.cz/cz/doprava/dopravniprestupky/detekce-jizdy-na-cervenou/>). Aby tedy mohl být předmětný záznam z kamerového systému použitelným důkazem pro vyvození odpovědnosti za daný správní delikt, musel by, i přes jeho výše uvedenou charakteristiku, žalovaný velmi přesvědčivě prokázat, že tento kamerový systém provozovala městská policie primárně za jiným (v rozhodné době v jeho kompetenci se nacházejícím) účelem, nikoliv pouze k detekci vozidel projíždějících na signál červeného světla.

7. Žalovaný neprokázal, že zrovna předmětné zařízení umístěné v křižovatce ulic Ječná a Sokolská se směrem monitoringu ulice Ječná na I. P. Pavlova slouží také k jiné činnosti, než odhalování přestupků dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o silničním provozu, ale např. k odhalování přestupků nedovolené rychlosti, dohledu nad veřejným pořádkem nebo monitoringu intenzity provozu. Soud má za to, že i kdyby tomu tak skutečně bylo, tedy že zařízení v daném místě a směru nesloužilo pouze k odhalování dodržování povinnosti zastavit vozidlo na signál červeného světla, bude rozhodné funkční nastavení zařízení při procesu zaznamenání předmětného přestupku. Jinak řečeno, pokud je východiskem zařízení v dané funkci záznam vozidla navzdory světelnému signálu červeného světla na křižovatce a to algoritmem zaznamenání času světelných signálů a detekcí pohybu vozidla, je nerozhodné, že zařízení je způsobilé dalších funkcí, neboť zaznamenání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o silničním provozu nebylo vedlejším produktem dané funkce zařízení, nýbrž výsledkem sledovaného účelu zařízení. Judikaturou výše uvedený požadovaný nikoli výlučný účel zařízení je nutno vztáhnout nikoli na zařízení jako takové, ale na funkci zařízení, která vedla k zajištění podkladu pro prokázání spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o silničním provozu. Shodně uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 2 As 34/2020 – 30 (zachytávání vozidel jedoucích „na červenou“ nesmí být jedním z více „pravidelných“ účelů daného systému) a v rozsudku č. j. 1 As 70/2019 – 22, dle kterého „obecní policie tak nemohla využívat samostatnou funkci kamerového systému detekující přestupek spočívající v nezastavení na signál Stůj, pokud tato funkce nebyla využívána k žádnému jinému účelu. Tato okolnost v projednávané věci vyplývá z vyjádření výrobce kamerového systému, jak jej správně interpretoval krajský soud, i z fotografií ve správním spise, na nichž je zachycený přestupek. Z nich je zřejmé, že byly pořízeny zařízením UnicamREDLIGHT, je na nich zachyceno datum, čas, místo pořízení a zaznamenaný čas, který uplynul od rozsvícení červeného světla na semaforu v době projetí vozidla. Zařízení UnicamREDLIGHT tedy účelně a systematicky zaznamenává pouze projetí vozidla na červenou, z tohoto záznamu nejsou zřejmé žádné jiné údaje (jako např. rychlost vozidla, zápis v evidenci pohřešovaných vozidel, ...). Z rozsudku č. j. 10 As 15/2018 - 36 vyplývá, že o zákonně získaný a použitelný důkaz by se jednalo, kdyby při jiné obecní policii zákonem dovolené činnosti byl zároveň zjištěn přestupek jízdy na červenou. Například pokud by strážník obecní policie při řešení přestupku překročení povolené rychlosti zachyceného na kamerovém záznamu mimo jiné zjistil, že řidič vozidla, které překročilo nejvyšší povolenou rychlost, nadto v křižovatce nezastavil na signál červeného světla. Tak tomu však v projednávané věci nebylo.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

Zařízení UnicomRedlight jinou funkci neplní, jako součást kamerového systému jej tak dle závěru vysloveného Nejvyšším správním soudem ve věci sp. zn. 10 As 15/2018 nemohla v roce 2016 obecní policie provozovat.“

8. Z černobílého záznamu přestupkového jednání řidiče vozidla žalobkyně zařízením UnicomRedlight je patrné, že snímek vozidla byl vytvořen výlučně v systému detekce pohybu vozidla navzdory světelného signálu Stůj, proto jde o důkaz získaný v rozporu se zákonem o obecní policii. Žalovaný tak neprokázal, že řidič vozidla žalobkyně se dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o silničním provozu a tím i žalobkyně přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, proto soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil pro nezákonnost dle § 78 odst. 1 s. ř. s. Zároveň soud zrušil žalobou napadené rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ačkoliv ji žalobce nenamítl, neboť ze správního spisu vyplývá, že námitku nezákonnosti zajištění podkladu zařízením UnicomREDLIGHT žalobce uplatnil v obou stupních správního řízení, aniž by se s tím správní orgány jakkoli vypořádaly. V dalším řízení bude na žalovaném, aby řízení o přestupku žalobce zastavil.
9. Jakkoli žalovaný postupoval v rozporu s § 15 odst. 4 správního řádu a žalobci k jeho výzvě neposkytl informaci o úřední osobě rozhodující o odvolání, daná vada neměla vliv na zákonnost rozhodnutí, neboť ve správním řízení nebyl žalobce zastoupen Mgr. Václavem Voříškem, ale s. r. o. ODVOZ VOZU, tudíž bylo vyloučeno, aby žalobce vznesl námitku podjatosti Mgr. Stanislava Dvořáka z důvodu jeho podnětu k České advokátní komoře na kárné řízení Mgr. Václava Voříška.
10. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Náklady vynaložené žalobcem na dané řízení představují náhradu zaplaceného soudního poplatku ve výši 3.000,- Kč, náhradu nákladů právního zastoupení spočívající v odměně za 2 úkony (§ 11 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. – tj. převzetí zastoupení a písemné podání k soudu] právní služby v částce 3.100,- Kč za jeden úkon, celkem 6.200,- Kč [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), vyhlášky č. 177/1996 Sb.] a náhradu hotových výdajů v částce 300,- Kč za jeden úkon, celkem 600,-Kč [§ 13 odst. 4 téže vyhlášky]. Právní zástupce žalobce je plátcem DPH, soud tak žalobci dále přiznal i částku odpovídající příslušné sazbě daně ve výši 1.428 Kč. Celková částka 11 228,-Kč. Za podání repliky soud žalobci náhradu nákladů nepřiznal, neboť neobsahuje nová tvrzení, která by již neuvedl a nebo uvést mohl v rámci podání žaloby.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 1. 12. 2021

Mgr. Kamil Tojner
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.